

De Ster

*„Voorwaar zeg Ik u: zoo wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt
gelijk een kindeken, die zal in hetzelfde geenszins ingaan.”*

Marcus 10: 15

Januari 1955

1256

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

55e JAARGANG

Nr 1

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistente:

JEANNETTE I. JONGKEES

Vaste medewerkster:

ANN C. OKKER.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:	Blz.
Wij zijn niet alleen in het leven, door Richard L. Evans	3
Een klein ziek negen jaar oud wees- jongetje, door Pres. George A. Smith .	8
De duivel werkt hard iedere dag	9
Satans veiling	9
Een geloofsbelijdenis voor ontmoedigden, door Virginia Opal Meyers	10
De plicht om gelukkig te zijn, door Richard L. Evans	11
De Genealogische vereniging	12
Onze Zonnehoek	15
Het Priesterschap en de Kerk van Jezus Christus	19
Toespraak, door W. M. Lambrechtsen .	25
Activiteiten der gemeenten	29
Gebeurtenissen in de Zending	30
Aankomst en Vertrek	31
Gedenkt mij in Uw gebeden, door Henriëtte Roland Holst-van der Schalk	32

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Wij zijn niet alleen in het leven

door

RICHARD L. EVANS,

een lid van de Raad van Twaalven.

*

ALS wij andere mensen zien en spreken (en soms als wij in onze eigen harten kijken), is het duidelijk, dat er veel eenzaamheid in het leven is, niet alleen de eenzaamheid die komt door gebrek aan vriendschap — maar ook de eenzaamheid die ontstaat door gebrek aan doel en begrip waarom wij leven.

Zonder twijfel komt deze eenzaamheid gedeeltelijk door het feit, dat wij altijd onszelf blijven. Sommige gedachten, ervaringen, intuïtieve gevoelens, dingen waarvan wij ons bewust zijn, kunnen wij toch niet ten volle met andere mensen delen. Wij komen alleen op deze wereld. Wij zullen het alleen verlaten. Wij zijn eeuwig en altijd onafscheidelijk met ons zelf verbonden.

Maar eenzaamheid is meer dan eenvoudigweg alleen zijn. (Iemand kan zich in een grote menigte heel eenzaam voelen). En er bestaat een soort eenzaamheid, die ontstaat door een gevoel nergens te behoren, zich niet thuis te voelen, niet te weten, hoe in

het grote geheel te passen — een niet weten, wat wij zijn, of wie wij zijn, of waar wij vandaan kwamen, of waar wij heen zullen gaan, of waarom wij hier zijn, of wat nu eigenlijk het doel van het leven is.

De aardse jaren van het leven gaan vlug voorbij. Indien er niet enkele glorieuze eeuwige waarheden bekend waren, zou er overal een gevoel van verwarring zijn. Wij werken voor dingen die ons in het leven houden en voor dingen die ons tijdelijke genoegens verschaffen — maar niets van deze tastbare dingen kunnen wij met ons medenemen. Die dingen die wij tot ons bezit rekenen, behoren ons slechts een korte tijd toe. De akkers van de boer behoorden nog niet zo lang geleden aan iemand anders, en spoedig zal het weer een ander toebehooren. De aandelen, investeringen, gebouwen en de huizen die wij hebben, of wat wij als het onze beschouwen, zullen wij binnenkort achter moeten laten en ons heengaan drijft de spot met alle

aanspraken op ons aardse leen-goed.

Ongeveer het enige wat wij naar de overzijde mede kunnen nemen, is onze kennis en karakter die wij ons verworven hebben, de intelligen- tie die wij ontwikkeld en ver- scherpt hebben, de diensten die wij bewezen hebben, de lessen, die wij geleerd hebben en de zegenrijke verzekering, dat wij ons leven en onze geliefden voor eeuwig en altijd bij ons zullen hebben, zoals ons verzekerd is door een wijs en vriendelijk Vader, wiens kinderen wij allen zijn. Hem te leren kennen, en te ervaren, wat Hij voor ons doet, (en wat wij voor elkaar zijn) en wat het doel was van ons zenden van uit Zijn tegenwoordigheid hierheen, is een van de beste be- veiligingen tegen eenzaamheid en gevoelens van verwarring.

Enige dagen geleden dineerde ik op een avond bij een gedistin- geerd succesvol industrieel, die mij eenvoudig en zonder omhaal van woorden vertelde hoe hij de zware problemen van het leven en de beslissingen iedere dag aan- pakte: „Wanneer ik 's-morgens opsta,” zei hij, „heb ik dikwijls het gevoel dat ik de problemen niet aan kan, maar als ik dan op mijn knieën ga en God vraag mij die dag te helpen met mijn taak die mij te wachten staat, voel ik mij gesterkt en tegen mijn taak opgewassen. En ik denk aan Hem als een Vader en ik spreek tot Hem zo simpel en direct als ik gewend was tot mijn aardse vader te spreken, toen hij nog in leven was.”

En toen voegde hij er nog deze woorden aan toe: „Soms doe ik dingen, die ik niet had moeten doen. Maar wanneer ik verkeerd doe, lieg ik niet tegen God en verzwijg ik mijn motieven niet. Ik weet dat dit niet helpt. Ik weet, dat Hij mijn hart kent, mijn gedachten kent. Ik weet wat ik gedaan heb en Hij weet wat ik gedaan heb. En ik probeer niet Hem of mijzelf te bedriegen.

Ik voelde mij nederiger en zachter worden door de zuivere en een- voudige geest van deze vriend met wie ik deze avond door- bracht. Hij had niet hetzelfde ge- loof als ik, maar het is mijn op- rechte overtuiging, dat hij niet met zo'n voldoening en zekerheid met God had kunnen praten als hij zich God slechts had ingedacht als een onuitwisbaar iets, van wiens wezen en doel hij niets af- wist — of althans niets dat hem de verzekering gaf dat hij werke- lijk met Zijn Vader sprak.

Het is van dringend belang in het leven dat wij tot een betere ken- nis komen van het wezen van God en onze verwantschap met Hem en elkaar. En welk Boek is er beter om mee te beginnen dan de Bijbel?

Wat is beter dan zich te wenden tot de Schriften?

„In den beginne schiep God de He- mel en de aarde.... En God zei: Laat ons mensen maken naar ons beeld, naar onze gelijkenis:en God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed.”

(Genesis 1 : 1, 26, 27, 31).

Het was een goede wereld; het is een goede wereld — ondanks

de dwaasheden en slechtheden der mensen. Het is goed wegens haar schoonheid en milddadigheid en wegens het heerlijke doel en onbegrensde mogelijkheden die een liefhebbend Vader zijn kinderen voor ogen gesteld heeft, een Vader waarvan de Schriften getuigen, dat het een persoonlijk en benaderbaar wezen is, zoals Paulus aan de Hebreëen verklaarde, zeggende, dat Jezus Christus het „uitgedrukte beeld” van zijn Vader was. (Hebr. 1 : 3). De Schriften verhalen dat vele mensen God gezien hebben, waaronder Mozes en Aäron en de Zeventig Ouderlingen Israëls (Exodus 24 : 9-11), ja, zoals Johannes in zijn Openbaringen zei,

„Zijne dienstknechten zullen Hem dienen en zullen zijn aangezicht zien, en Zijn naam zal op hunne voorhoofden zijn.

(Openbaringen 22 : 3, 4).

En Stephanus de Martelaar,

„zijnde vol van de Heilige Geest, en de ogen houdende naar den Hemel, zag de Heerlijkheid Gods en Jezus Christus staande ter rechterhand Gods”

(Handelingen 7 : 55).

Jezus richtte zich dikwijls tot Zijn Vader in gebed. In Gethsemane

„O Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker aan mij voorbij gaan”

(Matth. 26 : 39).

Op Golgotha:

„Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.”

(Lucas 23 : 34).

En daarvoor met de Apostelen:

„Deze woorden heeft Jezus gesproken en Hij hief zijne oogen op naar den Hemel, en zeide: „Vader, de ure is gekomen,en nu verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelven met de heerlijkheid die ik bij U had, eer de ivereld was....”

„En ik ben niet meer in de wereld, maar deze zijn in de wereld, en ik kom tot U Heilige Vader, bewaar ze in Uw Naam, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, gelijk als wij....”

„En dit is het eeuwige leven dat zij U kennen de eenigen waarachtigen God en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt....”

(Johannes 17 : 1, 5, 11, 3).

Er zijn nog veel meer Schriftuurplaatsen die de eenheid van doel tussen de Vader en de Zoon bevestigen die eveneens bevestigen dat zij twee afzonderlijke wezens zijn, letterlijk in lichamelijk opzicht. En zoals Jezus Zijn Vader benaderde, kunnen wij tot onze Vader gaan in al onze noden. Met al onze problemen, verdriet, succes, in alle dingen waarmee wij worstelen, dag in dag uit, kunnen wij tot Hem gaan met de zekerheid, dat Hij er is. Hij leeft, Hij spreekt. Zijn stem werd niet alleen door mensen van ouds gehoord, maar ook in onze dagen is er een getuige van Zijn persoonlijk wezen. Hij is een God van voortdurende openbaring, die zich om ons bekommert en die zich niet in de Hemelen opsluit, — als wij Hem maar in ons leven binnenlaten.

Hij heeft ons hierheen gezonden, van een plaats vandaan, waar wij voor onze geboorte waren, voor

een korte periode om aardse ervaringen op te doen, met onze vrije wil, ons recht om te kiezen, met beginselen en geboden en Zijn Geest om ons levenspad te verlichten en Hij heeft ons het eeuwige leven verzekerd met de glorieuze belofte van onbeperkte en eeuwige vooruitgang, waarbij wij van onze omgang met onze familieleden en vrienden in vrede en bescherming van Zijn tegenwoordigheid kunnen genieten, als wij dit willen.

Hij heeft ons verzekerd, dat

„de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben.” (Het Boek van Mormon. 11 Nephi 2 : 25).

en Hij heeft gezegd, dat het Zijn doel was,

„de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen”

(Parel van Grote Waarde, Moses 1 : 39).

Onze gevoelens voor onze geliefden, voor onze eigen kinderen kennende, kunnen wij vertrouwen stellen in de genade, liefde en begrip van onze Vader in de Hemel, die zelfs niet het armzaligste kind of de meest eenzame onder ons, alleen in het leven laat.

Gij die ziek bent — gij die gekweld wordt door pijn, gij die een lichamelijk gebrek heeft — gij zijt niet alleen in het leven. Er is geloof, er is hoop, er is genade, er is hulp van Hem.

„Hij zal Uwen voet niet laten wankelen, Uw bewaarder zal niet sluimeren.”

(Psalmen 121 : 3).

Gij die ontmoedigd zijt, wiens plichten te zwaar zijn, wiens grootste inspanningen geen succes schijnen op te leveren. Gij die vals behandeld zijt; gij die tegenslagen en teleurstellingen te verwerken gekregen hebt; gij die alle hoop opgegeven hebt: Er is een vriendelijk, rechtvaardig en genadevol Vader in de Hemel, tot wie U zich kunt richten en die er op toe ziet, dat U niets verliest, dat het Uwe had behoren te zijn. Hij kan vrede in Uw harten brengen, en U Uw geloof teruggeven en het doel in het leven laten zien. U bent niet alleen.

En gij die beproefd en verleid wordt, door begeerten en lusten, door een duivel in listige vorm; gij die zorgeloos in Uw gedrag geweest bent, gij die een leven geleid hebt, zoals U niet had moeten leiden — en die een strijd levert met Uw eigen geweten en hierdoor van binnen verscheurd wordt: Ook U bent niet alleen in het leven, want de God die U het leven gegeven heeft, heeft ook het heerlijke beginsel van bekering gegeven, waardoor wij indien wij ons werkelijk van onze slechte wegen afwenden, die gezegende vrede, die veroorzaakt wordt door een rustig geweten, kunnen herwinnen.

Gij die gewond zijt — gewond in hart, in geest — U die zich bedroefd voelt en zich teruggetrokken heeft en op een afstand houdt — U behoeft niet alleen te zijn. De deur is open.

Gij die onopgeloste vragen hebt (die hebben wij allemaal); gij die heen en weer geslingerd wordt

door leringen van elkaar bestrijdende leraren, die verward worden door aan elkaar tegenstrijdige theorieën: Bewaart het geloof. Bewaart Uw onderscheidingsvermogen. Wees geduldig. God leeft. Hij is de bron van alle waarheid en waar er tegenstrijdigheden ingeslopen schijnen te zijn, is dat alleen doordat wij nog niet voldoende weten. De theorieën van mensen veranderen snel, maar de „De heerlijkheid Gods is intelligentie” (L. & V. 93 : 36) en er is geen waarheid in het gehele heelal, waarvan de Vader van ons allen niet zou willen dat wij het zoeken en aanvaarden, want het is onmogelijk voor de mens in „onwetendheid zalig te worden”

(L. & V. 131 : 6).

Bewaart een open geest en een open hart en een gewillig verstand.

„Zoekt wetenschap, ja, door studie alsmede door geloof.”

(L. & V. 88 : 118).

En gij die jong zijt, die ambities voor de toekomst koestert maar die ernstige moeilijkheden tegemoet gaat: Ga voorwaarts en leef Uw leven in geloof. Kijk naar de toekomst, maak beslissingen met een goed doel voor ogen. Studeer, werk en bereid U zelf voor en leg geen onnodige nadruk op voorbijgaande onbelangrijke genoegens. Richt wanneer de tijd er voor is aangebroken, Uw huis in en sticht Uw gezin en bezie Uw problemen met geloof. Uw Vader in de Hemel kent en begrijpt U, en zal U helpen en leiden tot Uw geluk en zal U leiden

tot Uw hoge bestemming in het hiernamaals als U maar dicht bij Hem wil blijven en Hem in vertrouwen wilt nemen.

En gij die Uw geliefden hebt verloren. Gij zijt niet alleen. God die de Vader van al onze geesten is heeft ons hier van uit Zijn tegenwoordigheid gestuurd totdat Hij ons weer bij zich roept. Onze geliefden die ons verlaten hebben zullen altijd de zelfde blijven en wij zullen hen zien en kennen en met hen zijn, als wij de stappen willen nemen die tot eeuwige familiehereniging leiden. Zij zijn dichter bij ons dan wij wel weten. Geen van ons is alleen in het leven. Wij behoren tot een eeuwige familie. Wij behoren aan elkaar — en God, die ons naar Zijn beeld geschapen heeft, is de Vader van ons allen. Er is recht en genade en gelijkwaardige gelegenheden aan ons allen gegeven door Hem die ons indachtig is en zal blijven vanaf de geboorte en daarvoor — door de dood en daarachter. Hij is er en Hij is binnen ons bereik. Hij zal ons leiden en verlichten, Hij is de bron van alle waarheid, troost en bescherming en vrede die ons begrip te boven gaat; de bron van de zoete en bevredigende verzekering dat leven en waarheid onbegrensd zijn en eeuwig en ondanks alle problemen en alle tegenslagen worden wij toch niet in het leven alleen gelaten.

Wij willen tot allen, die vandaag over de levende werkelijkheid van Hem die ons naar Zijn beeld geschapen heeft, getuigen, dat Hij leeft, dat Hij heeft gesproken, dat

Hij nu nog spreekt, dat Hij zijn zoon naar de aarde zond en van wiens goddelijkheid wij vandaag getuigen; en dat de Hemelen weer heden ten dage in deze bedeling geopend zijn. Wij zijn geen van ons allen alleen in het leven, maar in de handen van Hem tot Wie Zijn Zoon, onze Heiland en Verlosser dit sublieme gebed richtte:

„Onze Vader die in de Hemelen zijt, Uw naam worde geheiligd, Uw Koninkrijk kome, gelijk in den Hemel alzo ook op aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, als wij vergeven onze schuldenaren. En leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den booze, want Uw is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, in der eeuwigheid. Amen.

(Matth. 6 : 9-13).

EEN KLEIN ZIEK NEGEN JAAR OUD WEESJONGETJE,

dat van zijn ouders, toen zij nog in leven waren de waarde van het gebed geleerd had, lag in het ziekenhuis. Toen hij in de operatiekamer gereden werd, keek hij in het rond en zag de verpleegsters en doktoren die hem onder behandeling hadden. Hij wist dat het ernstig was en hij zei tot een van hen, toen zij zich gereed maakten hem narcose toe te dienen: „Dokter, wilt U, voordat U Uw operatie begint, alstublieft voor mij bidden?“

De dokter, kennelijk van zijn stuk gebracht, verontschuldigde zich met te zeggen: „Ik kan niet voor je bidden.“ Toen vroeg dit jongetje dit aan de andere doktoren, met het zelfde resultaat.

Toen gebeurde er iets merkwaardigs. Het kleine ventje zei: „Als U niet voor mij bidden kunt, wilt U dan alstublieft wachten, terwijl ik voor mij zelf bid?“

Zij haalden de lakens weg en hij knielde neer op de operatietafel, boog zijn hoofd en zei: „Hemelse Vader, ik ben een weesjongen. Ik ben erg ziek. Wilt U mij alstublieft beter maken? Zegen deze mensen die mij gaan opereren, dat zij het goed mogen doen. Als U mij beter wilt maken, zal ik proberen een goede man te worden. Dank U Hemelse Vader, dat Gij mij beter wilt maken.“

Toen hij klaar was met bidden, ging hij liggen. De doktoren en verpleegsters stonden om hem heen met tranen in hun ogen.

„Ik ben klaar,“ zei hij.

De operatie werd volbracht. Het kereltje werd naar zijn kamer gebracht, en binnen enkele dagen werd hij uit het ziekenhuis ontslagen op weg naar algeheel herstel.

Zijn dokter zei later: „Ik heb honderden mensen geopereerd, mannen en vrouwen, die allen dachten dat zij geloof genoeg hadden om genezen te worden, maar nooit heb ik Gods aanwezigheid gevoeld als toen, toen ik over dat jongetje heengebogen stond.

De jongen had de vensters des Hemels geopend en sprak met zijn Hemelse Vader als iemand hier met een ander van aangezicht tot aangezicht spreekt. Ik ben een beter mens geworden door een kleine jongen met zijn Vader te hebben horen spreken alsof Hij daar zelf aanwezig was.

President George Albert Smith.

*De duivel werkt hard iedere dag
en wel voor twee op Zondag
Hij neemt geen rust, geen enkele dag
Hij begint opnieuw op Maandag.*

*Zo als je het kwade mijden wilt
met een geweten vrij
Zorg dan dat je 's morgens vroeg begint
en even hard werkt als hij.*

SATANS VEILING

SATAN kondigde op een dag aan, dat hij er over dacht om zich uit zijn zaak terug te trekken en al zijn duivelse uitvindingen te koop aan te bieden aan een ieder die er de prijs voor zou willen betalen.

Op de dag der verkoping werd het gereedschap aantrekkelijk uitgesteld ondanks de lelijkheid van de meeste hiervan; kwaad-aardigheid, haat, jaloezie, wel-lust, bedrog en alle andere instrumenten van de duivel, allen erg hoog geprijsd.

Apart van de rest, lag er een puntvormig en versleten instrument, duurder dan enig ander ding. Iemand vroeg Satan wat het was. „Dat is ontmoediging”, was zijn antwoord. „Waarom

heb je zulk een simpel stuk gereedschap zo hoog geprijsd? „Omdat het nuttiger is dan alle andere”, antwoordde Satan. Ik kan iemands geweten ermee openen en er in kijken, wanneer ik daar geen kans toe zie met een van die andere; en wanneer ik eenmaal binnengedrongen ben, kan ik doen en laten wat ik wil. Het is erg versleten, omdat ik het bijna bij iedereen gebruikt heb, alleen weinigen, zeer weinigen weten, dat het mij toebehoort. En het geschiedde dat Satans prijs voor ontmoediging zo hoog was, dat het nooit verkocht werd. Hij heeft het nog steeds in zijn bezit en hij gebruikt het nog steeds.

Het beste wat men zijn vijand geven kan is vergeving; een tegenstander verdraagzaamheid; een vriend je hart; een kind een goed voorbeeld; een vader eerbied; een moeder een gedrag waarop zij trots kan zijn; jezelf respect, alle mensen liefde.

EEN GELOOFBELIJDENIS VOOR ONTMOEDIGEN

Ik wil niet aan ontmoediging toegeven. Ik wil het onder mijn voeten vertrappen en ik zal het laten dienen als de eerste trede van de ladder naar succes. Ik zal alle hinderpalen te boven komen en hen ten goede laten keren.

Ik geloof dat God mij geschapen heeft om gelukkig te zijn, om de zegeningen van het leven te genieten, om mijn medemensen van dienst te zijn en mijn land te eren. Ik geloof, dat de beproevingen die ik nu doorstaan moet, slechts grondige testen zijn waardoor mijn karakter versterkt, veredeld en waardig gemaakt wordt voor de hogere dingen des levens, waarvan ik geloof dat zij eens mijn deel zullen zijn.

Ik geloof dat mijn ziel te groots is om door nederlagen verslagen te worden; ik zal mij hierboven verheffen. Ik geloof dat ik de architect ben van mijn eigen lot, daarom zal ik de meester zijn van mijn omstandigheden en omgeving en niet de slaaf. Mijn falen van vandaag zal mij helpen leiden naar een overwinning van morgen.

De dag van morgen brengt nieuwe kracht, nieuwe hoop, nieuwe gelegenheden en een nieuw begin. Ik zal gereed zijn het met een dapper hart tegemoet te zien, met een kalme en onverschrokken geest. In alles zal ik mijn best doen, vertrouwend op Hem die eeuwig is.

Ik wil mijn verstandelijke capaciteiten niet verstoren door onnodige bezorgdheid. Ik wil leren mijn rusteloze gedachten te beheersen en te kijken naar de vrolijke kant der dingen.

Ik wil deze wereld dapper tegemoet treden, ik wil geen lafaard zijn. Ik wil mijn van God gegeven geboorterecht handhaven en een mens zijn. Want ik ben onsterfelijk en niets kan mij overwinnen.

Virginia Opal Meyers.

De plicht om gelukkig te zijn.

„Er bestaat geen plicht,” schreef Louis Stevenson eens, „die wij zo onderschatten als de plicht van het gelukkig zijn.” Wij denken aan geluk als iets zeer begerenswaardigs, maar zelden zien wij het als een plicht. Maar het is een plicht, want zonder geluk verliest het leven veel van zijn kracht en doel. Een poging te wagen dit te definiëren, zal erg moeilijk zijn, want haar formule varieert.

Een van haar paradoxen is: de gelukkigste mensen zijn niet altijd degenen van wie men zou verwachten, dat zij het gelukkigst zouden zijn. Maar er zijn enige essentiële elementen die tot geluk leiden en indien die ontbreken, is dat zogenaamde geluk van lagere orde en kwaliteit. Ten allereerste **geloof**, met de **werken**, dan de **liefde** en een **gerust geweten**. Deze vier tesamen geven in Uw binnenste een gevoel van vrede en een besef, dat het leven een doel heeft — een geloof in een liefhebbend Vader, die Zijn kinderen geschapen heeft naar zijn eigen beeld en die hen het onbegrensde doel van vooruitgang voor ogen houdt, geloof in de uiteindelijke overwinning der waarheid; geloof dat het kwade recht gezet zal worden en dat er een einde zal komen aan ontmoedigende dagen — en nachten — ook al lijkt het of de duisternis het verschijnen van de dageraad vertraagt. En dan het werken: Er zijn veel soorten werk, maar er is niet veel, dat geluk genoemd kan worden zonder doelmatig en gewillig werk. En dan wat de liefde betreft: Dit is een van de grootste eigenschappen van God en een van de grootste eigenschappen van Zijn kinderen. Zonder liefde heeft het leven weinig betekenis — de liefde van vrienden en familieleden — waarvan enkele in het bijzonder veel betekenis hebben — en dan ook de liefde van anderen, die allen kinderen van onze Vader zijn. Liefde is een van de grootste elementen. En dan natuurlijk een zuiver geweten, vrij van enig gevoel van onreinheid of schuld, — dat gevoel iemand onrechtvaardig behandeld of beoordeeld te hebben — verbonden met een gewilligheid vergissingen te erkennen en ze te herstellen. Het is moeilijk een definitie voor geluk te geven, maar we weten, wanneer wij het vinden en wij weten wanneer wij het verliezen, en wij weten dat alle mensen er naar zoeken. Sommigen kunnen misschien helpen het te maken. Anderen doen het afbreuk. Maar het is niet iets dat iemand een ander garanderen kan. Het is iets dat groeit van binnen uit — door geloof, liefde en een zuiver geweten — met een vrede en een gevoel voor rechtvaardigheid en een doel voor ogen. Geluk is inderdaad een plicht, want „de mensen zijn, opdat zij vreugde hebben.”

Richard L. Evans.

Wij moeten onthouden, dat geluk niet verkregen wordt door het na te jagen. Op die manier mist men het beslist. Geluk is het bijproduct van een goed ingericht leven. Het is de vrucht van de boom van ongereptheid. Verzorg de boom en het zal vruchten afwerpen, alhoewel vele bloesems nooit vruchten worden.

DE GENEALOGISCHE VERENIGING

Alle Genealogische werkers

in de Nederlandse Zending wenssen wij langs deze weg een voorspoedig 1955. Maar ook al degenen, die nog geen genealogische werkers zijn, wenssen wij het allerbeste voor dit jaar en het is ons oprecht gebed dat U, die er nog niet toe hebt kunnen overgaan om te werken aan de vervulling van dit gebod, in het jaar 1955 zult gaan beseffen dat U hiermede Uw eigen geluk veronachtzaamd. Heeft Maleachi ons niet gezegd dat wij, door onze harten te keren tot ons voorgeslacht en voor hen te doen wat zijzelve niet meer kunnen doen, de aarde zullen redden van de vloek om voor eeuwig buiten God's tegenwoordigheid gebannen te zijn? Wij zullen niet leven bij een enkel woord dat door God is gesproken, maar bij al de woorden die voortgekomen zijn uit de mond des Heren.

Indien wij een deel verwaarlozen van ons Evangelie, dus geen volheid daarvan leven, mogen wij dan verwachten een volheid te zullen ontvangen in de oordeelsdag?

Nee, want wij worden geoordeeld naar het verlangen in ons hart en naar de werken, waaruit dit verlangen is gebleken.

In 1955 zal de tempel in Bern worden ingewijd. Zal het geen vreugdevol jaar voor ons worden, nu wij weten dat de hogere zegeningen zo dicht bij gekomen zijn? Waakt dan, en werkt er aan dat U deel zult hebben aan deze hogere zegeningen.

Bij al het goede dat U zich heeft voorgenomen te doen in het nieuwe jaar, voeg daarbij de werken van liefde, van opoffering voor Uw voorgeslacht, opdat er een vreugdevolle begroeting zal zijn, als het ook Uw tijd is om daar heen te gaan, waar zij reeds zijn.

Ook willen wij alle Genealogische besturen in de Nederlandse zending hartelijk danken voor hun medewerking, welke zij in het afgelopen jaar hebben gegeven om dit Godswerk voortgang te doen vinden. Wij kunnen het genealogische werk gerust plaatsen onder de moeilijkste werken in de kerk, niet omdat het invullen der lijsten

moeilijk is, maar omdat de Satan het felst tegen dit werk zal strijden en met alle mogelijke middelen zal pogen U hiervan af te houden. O, gij Heiligen der Laatste Dagen, wilt toch Uw harten verzachten tegenover Uw voorgelacht en als U moeilijkheden hebt met het werk, wendt U tot de genealogische besturen, die altijd gewillig zijn U naar beste vermogen te helpen.

Laat ons dan gezamenlijk dit werk met alle kracht voortzetten, en, dat wij ons voorbereiden mogen het Heilig Huis des Heren te betreden, is ons nederig gebed.

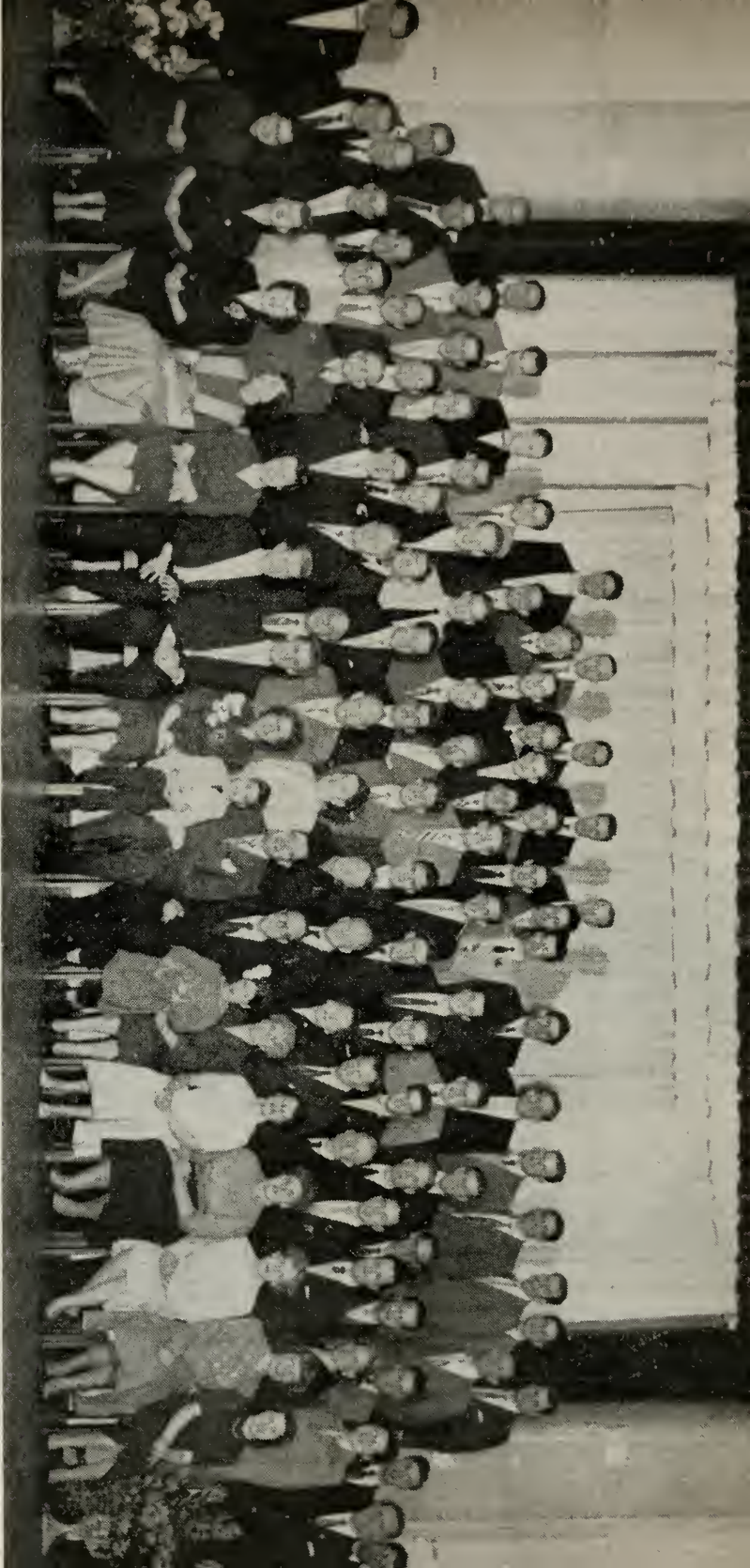
Het Hoofdbestuur der
Genealogische Vereniging

Zr. H. W. Sont, presidente.
Br. C. Diender, 1e raadgever.
Br. H. Reedeker, 2e raadgever.
Zr. S. Sluijter, secretaresse.

Het is een plezierige gedachte te weten, dat wanneer je een medemens helpt een steile heuvel te beklimmen, je zelf dichterbij de top komt.

De Rotterdamse Z.H.V. Zusters met de Zusters Ada S. van Dam, overzienster van de Z.H.V. in Nederland en Maria Schippers, secretaresse van de Z.H.V., als bezoeksters.

ZENDELLINGEN KERSTDINER- EN PROGRAMMA OP 23 DECEMBER 1954

Dit jaar werd in November niet het traditionele "Thanksgivingdinner" gehouden, maar werd op 23 December, de geboortedag van de profeet Joseph Smith, de recreatiezaal van het nieuwe Kerkgebouw te Rotterdam voor het eerst gebruikt voor het Kerstdiner- en programma van en voor de zendingen, die in Nederland werkzaam zijn. In zekere zin kunnen we het toch een "Thanksgivingdinner" noemen omdat wij ons allen heel dankbaar voelden voor Gods grote goedheid dat Hij het voor ons mogelijk gemaakt heeft in het bezit te zijn van zo'n prachtig Kerkgebouw waarvan wij hopen dat het van de zomer ingewijd zal worden.

J. I. J.

ONZE ZONNEHOEK

*Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd
Verzorgd door Zr. Ann C. Okker*

Oude mijnheer Beer vertelt kleine Ute een verhaaltje

door Farrell en Marty Collett.

KLEINE Ute was een bruinharig Indiaans jongetje, dat aan de rand van het bos bij een stroompje woonde. Zijn huis was een „tepee”, (wigwam) gemaakt van huiden en stokken, en hierin woonden ook zijn vader en moeder.

Kleine Ute was heel klein en heel jong, maar zijn nieuwsgierigheid was erg groot, en hij wilde graag van alles weten.

Grote Beretand was de grootvader van kleine Ute. Hij was heel, heel oud, en heel, heel wijs, en hij woonde ook in een wigwam dichtbij die van kleine Ute. Grote Beretand sprak de taal van de wilde dieren van het woud, de vogels in de lucht en de vissen in de rivier. Hij was een vriend van hen allen en zij kwamen bij hem in tijden van nood. Toen kleine Ute wilde weten hoe de bever zijn dam bouwde, vroeg hij het aan Grote Beretand. Toen hij wilde weten hoe de eekhoortjes hun noten verzamelden, vroeg hij het aan Grote Beretand. Zelfs toen hij wilde weten hoe de grote gouden adelaar maar kon zweven en zweven zonder zelfs zijn vleugels te gebruiken, vroeg hij het aan Grote Beretand, en Grote Beretand kon hem al de goede antwoorden hierop geven.

Soms stelde kleine Ute wel eens vragen, die zelfs Grote Beretand niet kon beantwoorden. Als dat gebeurde, ging Grote Beretand naar het huis van de dieren, van de vogels of van de vissen. Daar vertelde

deze dan aan de oude Indiaan wat hij wilde weten en Grote Beretand vertelde de verhaaltjes dan aan kleine Ute. Het duurde niet lang of ook kleine Ute kon de taal der wilde dieren spreken. Op deze manier kwam hij alles te weten over zijn burens in het woud, in de lucht en in de rivieren. En hij leerde heel veel mooie dingen.

Op zekere dag in de herfst was kleine Ute zijn grootvader, Grote Beretand, aan het helpen met het klaarmaken van de voedselvoorraad voor de lange, koude wintertijd.

Hij gaf een stuk hertevlees aan Grote Beretand, die het vlees aan de tentstok vastbond.

„Grootvader Grote Beretand,” vroeg kleine Ute, „waarom moeten we toch zo veel vlees drogen voor de wintertijd? Is er dan niet genoeg vlees voor ons in de wintermaanden?”

Grootvader Grote Beretand bond eerst het vlees met wat onbewerkte huid aan de tentstok vast en zei toen tot kleine Ute, „Spoedig zal de sneeuw erg hoog liggen en zal het moeilijk voor de jagers zijn om in de koude te jagen. Wij moeten wat voedsel in het kamp in voorraad hebben, zodat we geen honger lijden wanneer de sneeuwstormen komen.”

„Ik wou, dat ik Oude Mijnheer Beer was,” zei kleine Ute. „Dan zou ik in de diepe sneeuw kunnen lopen en me geen zorgen over die koude behoeven te maken.”

„O, maar de Oude Mijnheer Beer loopt niet in de sneeuw,” zei Grote Beretand. „En je hebt gelijk. Hij hoeft zich toch geen zorgen te maken over de koude, omdat hij de hele winter SLAAPT.”

„O, maar waarom zou een beer met een dikke bontjas de hele winter willen slapen, als hij in de sneeuw zou kunnen rollen en plezier maken?”, vroeg kleine Ute.

„Wel,” antwoordde zijn grootvader, „misschien kunnen we Oude Mijnheer Beer opzoeken en kan hij ons vertellen, waarom hij dat doet.”

Toen wandelden Grote Beretand en kleine Ute over het pad in het woud om Mijnheer Beer op te zoeken. De grootvader zei, dat Oude Mijnheer Beer waarschijnlijk in het bosbessen-plekje zou zijn.

En inderdaad, daar was hij, een grote zwarte bontkerel. Hij zat midden tussen de bosbessen en stopte „poten”-vol bosbessen in zijn mond, terwijl hij bij elke hap met zijn lippen smakte.

Nu kon Oude Mijnheer Beer niet de taal van Ute spreken, maar Grote Beretand kon de berentaal heel goed verstaan, en hij had het ook aan kleine Ute geleerd, en op die manier konden zij met elkander spreken.

„Hallo,” Oude Mijnheer Beer,” zei Grote Beretand.

„Wel, hallo, Grote Beretand,” gromde de dikke Oude Mijnheer Beer.

„Wat is het doel van de komst van jou en kleine Ute naar dit bosbessen-plekje?”

„We hoopten je hier te vinden, Mijnheer Beer,” zei kleine Ute's grootvader. „Kleine Ute wilde graag weten waarom je de hele winter doorslaapt, inplaats van pret te maken in de sneeuw.”

„Ha! Ha!”, lachte Oude Mijnheer Beer. „Daar kan ik heel gemakkelijk op antwoorden. Het is omdat ik zo slaperig word, als de winter aanbreekt, en ik dan eenvoudig niet wakker KAN blijven.”

„Maar krijg je dan geen reuze honger?” vroeg kleine Ute.

„Wel,” lachte Oude Mijnheer Beer, en zijn dikke bontheupen schudde elke keer van het lachen. „Tegen de lente krijg ik zo'n honger, dat ik wakker word.”

„Ik ben er zeker van, dat ik al heel gauw wakker zou worden van de honger,” zei kleine Ute. „Ik begrijp niet hoe je het al die tijd zonder eten kunt uithouden.”

„Dat zou je ook wel kunnen als je net zo veel at als ik voor je ging slapen,” antwoordde Mijnheer Beer. „Je moet weten, dat ik het grootste deel van de tijd eet voor ik aan mijn winterslaap begin. Ik eet eekhoorns, larven, mieren, wortelen, knollen, noten en bessen. Bessen maken mijn bont lang en glanzend en dik, zodat ik er warm in blijf. Het vet, dat ik uit de andere dingen die ik eet, verzamel, is

voldoende voor de hele winter. Ik beweeg me niet al te veel en heb dus niet veel energie nodig, behalve voor warmte. Ik slaap in een hol of een holle boomstam, waarvan de opening met blaren is bedekt, zodat ik de hele winter warm blijf.”

„Maar waarom doe je dat?” vroeg kleine Ute. „Houd je er niet van om pret te maken in de sneeuw?”

„Natuurlijk wel,” zei Oude Mijnheer Beer. „Maar waar zou ik in de winter mijn voedsel vandaan moeten halen? De eekhoorns slapen de hele winter in hun holletjes diep in de grond en in de sneeuw, of in holle bomen hoog boven de grond. De wortelen en knollen onder de grond zijn bevroren en ik kan er niet bijkomen. De mieren en larven slapen ook onder de grond. De bessen en noten zijn allemaal verdwenen. Wel, dan zou ik kleine dikke Indianen-jongetjes moeten gaan eten, als ik de hele winter wakker wilde blijven.”

Toen hij dat zeide, knipoogde Oude Mijnheer Beer tegen grootvader Grote Beretand.

Kleine Ute had dit knipoogje echter niet gezien en hij was toch wel een heel klein beetje bang. „O,” zei hij, „ik bedoelde niet, dat je de hele winter wakker MOET blijven. Ik vroeg me alleen maar af, waarom je het niet deed.”

„Ha-ha-ha!” lachte Oude Mijnheer Beer weer. „Ik zal heus geen kleine Indianen-jongetjes opeten, hoor! Ik plaagde alleen maar een beetje.”

Toen voelde Ute zich weer op zijn gemak, en hij was juist van plan Oude Mijnheer Beer opnieuw een vraag te stellen, toen de dikke, bontge, oude kerel gaapte.

„Wel,” zei hij, „Excuseer mijn gapen. Ik geloof, dat ik al slaperig begin te worden. Ik zal moeten opschieten en nog flink wat bessen moeten eten, want mijn jas is nog niet dik genoeg en ook niet glanzend genoeg voor een lange winterslaap.”

Toen zei Oude Mijnheer Beer kleine Ute en zijn grootvader goeden-dag en ging weg om een nieuw bosbessenplekje te zoeken.

En op deze manier ontdekte kleine Ute hoe Oude Mijnheer Beer de hele winter door kan slapen en waarom hij dit doet ook.

HET PRIESTERSCHAP EN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS

De noodzakelijkheid van het Priesterschap.

Ten eerste — De noodzakelijkheid van het Priesterschap in Christus' Kerk.

In het ware Evangelieplan, is in de Kerkorganisatie het Priesterschap van vitaal belang. De Kerk van Jezus Christus kan onmogelijk op aarde zijn als er niet het Heilig Priesterschap naar de orde van de Zoon Gods is. Aan de andere kant kan wel Zijn Priesterschap op aarde zijn zonder dat Christus' Kerk op aarde is. Het is namelijk zo, dat eerst het Priesterschap van de Hemel op aarde gebracht moet worden om de weg te bereiden voor de uiteindelijke vestiging van de ware Kerk van onze Heer en Meester. In Zijn Goddelijke Kerk kunnen de aangestelde ambtenaren en het aantal ambtenaren variëren naar gelang de behoeften en omstandigheden van die tijd, maar het Heilig Priesterschap is het fundament van het Kerkbestuur en de gehele Kerkorganisatie en ambten. Zij bestaan om de doeleinden en functies van het Priesterschap ten uitvoer te brengen en in de behoeften van die tijd te voorzien.

Ten tweede: Het Priesterschap en de Afval.

Altijd wanneer er een afval heeft plaats gevonden, was het kernpunt van die afval het verlies van de macht en autoriteit om in de naam van God te spreken en te handelen. Met andere woorden, een afval wijst op een verlies van autoriteit de verordeningen en leerstellingen voor de troon van de Goddelijke Schepper geldig te laten zijn. Wanneer God niet meer zijn goedkeuring hecht aan de religieuze beginselen en verordeningen door stervelingen bediend, onttrekt Hij Zijn Heilig Priesterschap aan de aarde en neemt het weer bij zich terug in hemelse sferen.

Ten derde — Het Priesterschap en de herstelling.

Wanneer een afval heeft plaats gevonden en het Priesterschap is van de aarde weggenomen, is het nodig dat die goddelijke autoriteit weer van uit de hemel op aarde hersteld wordt voordat de Kerk van Jezus Christus georganiseerd kan worden. Iedere organisatie die dat Priesterschap niet heeft is door mensen gemaakt en niet goed gekeurd noch bekrachtigd door de Vader en Zoon. Zulk een Kerk is niet de hunne.

De herstelling van het Priesterschap.

Ten eerste — De Herstelling van het Aäronische Priesterschap.

In het eerste visioen verklaarde de Heiland de Profeet Joseph Smith dat er een grote afval had plaats gehad; het Priesterschap was dus van de aarde weggenomen. Toen Joseph Smith en Oliver Cowdery het Boek van Mormon in Harmony aan het vertalen waren, lasen zij enige passages die handelden over de doop door onderdompeling en dat deze doop geschieden moest door iemand die van God de autoriteit ontvangen had om die verordening te bedienen. Daar deze twee jonge mannen hier meer licht over wilden ontvangen, trokken zij zich terug

Eens, toen Joseph Smith bezig was met de vertaling van het gouden verslag, verschenen hemelse boodschappers aan hem en zijn secretaris, Oliver Cowdery. Een der boodschappers was Johannes de Doper, die eenmaal den Zaligmaker had gedoopt. Hij ordende hen tot het Aäronische Priesterschap, en gaf hun de bevoegdheid om al diegenen te dopen, die zich van hun zonden zouden bekeren en zich bij de ware Kerk zouden aansluiten.

in de bossen aan de oever van de Susquehanna Rivier en knielden daar neer; baden en vroegen God hun meerdere kennis te geven. Terwijl zij baden, kwam er een Engel uit de Hemel nedergedaald in een volk van licht en hij stelde zich zelf voor als Johannes de Doper uit het Nieuwe Testament. Hij zei, dat hij handelde onder leiding van Petrus, Jacobus en Johannes, de Apostelen van de Heer, die de sleutelen van het Melchizedekse Priesterschap droegen en dat hij gezonden was om op hen, Joseph en Oliver het Aäronische Priesterschap te bevestigen, welke de sleutelen voor de aardse verordeningen van het Evangelie bevatte. Hij legde zijn handen op hun hoofd, zeggende:

„Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik in de naam van de Messias het Priesterschap van Aäron, dat de sleutelen omvat van de bediening van engelen en van het evangelie der bekering, en van doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden; en dit zal nimmer meer van de aarde worden weggenomen, totdat de zonen van Levi de Here wederom een offerande in gerechtigheid zullen brengen.” (L. & V. 13).

„De Ster”

TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN
IN NEDERLAND

*

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM.

Assistenten:

ANAISE G. en CLYDE K. RUDD.

JEANNETTE I. JONGKEES

1954

54ste JAARGANG

Uitgave

van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland
Laan van Poot 292, Den Haag.

Zoekt niet naar rijkdom, doch naar wijsheid, en ziet de verborgenheden Gods zullen u worden ontvouwd en dan zult gij rijk worden gemaakt. Ziet, hij, die het eeuwige leven heeft, is rijk.

Leer en Verbonden 6 : 7.

Het is voor een mens onmogelijk om in onwetendheid zalig te worden.

Leer en Verbonden 131 : 6.

Er is een wet, voor de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel vastgelegd, waarop alle zegeningen zijn gegrond — En wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond.

Leer en Verbonden 130 : 20-21.

INHOUDSOPGAVE :

TITELS.

„Aan de vruchten zult gij ze kennen”	227	Een gelukkig Kerstfeest- en Nieuw-jaar	357
Aankomst en Vertrek ... 62, 94, 126, 158, 191, 219, 253, 285, 350		Een goede kameraad	177
„Adieu”	230	Een Nieuw Jaar is ingeluid	3
Afscheid aan Nederland en België	234	Een Pioniersfamilie	316
Als gij volmaakt wilt zijn	266	Een terloopse gedachte	315
Als zaden konden weten en spreken	103	Eigenhart	352
		Evangelie Idealen	35
Bezoek aan Akkerwoude	251	Felicitatie aan President Donovan H. Van Dam	371
Bobby	274	Gebeurtenissen in de zending ... 29, 60, 93, 125, 157, 188, 218, 251, 284, 319, 349, 378	
Boekennieuws ... 124, 190, 255, 351, 377		Geef ons heden ons dagelijks brood	151
Brombie leert zijn les	205	Geloof	270
Bijzondere getuige van de naam Christus	197	Gelukkig Kerstmis	367
		Gelukkige Verjaardag, Zusters Hulp Vereniging	70
Conferentie-herinneringen	220	Getuigenis	333
Credo in vitam aeternam	128	Getuigenis van Zuster F. Klopmeijer	330
		Getuigenissen	83
David O. McKay, profeet van de Heiligen der Laatste Dagen	170	Gevleugelde woorden ... 166, 169, 180, 199, 204, 215, 248	
De betekenis van „Zoon des menschen”	5	Goddelijke leiding in het verzamelen van mijn genealogie	201
De Christen-Patriot	8	Gods hand	86
„De gebroken munt”	328	Goede manieren maken goede vrienden	178
De Genealogische Vereniging ... 92, 122, 154, 183			
De Heerlijkheid Gods is intelligentie	345	Hebben wij een vrije wil?	213
De Hoogspanningskabel	276	Herders, Hij is geboren	354
De jongen die geen salaris wou ... 200		Herinneringen aan Holland	96
De Kerk in Europa	179	Het binnenste van de schotel	299
De Kerk en de wereld	180	Het getuigenis van drie getuigen ... 323	
De olifant die niet van zijn slurf hield	303	Het hernieuwde Zendingshuis en Hoofdkantoor	280
De Pinksterconferentie	206	Het is zaliger te geven dan te ontvangen	372
De Tempel in Zwitserland	249	Het Jeugdwerk	19, 236
De verantwoordelijkheid van de Kerk in haar zendingswerk	259	Het kleine kuikentje wil drinken ... 175	
De vlag werd gehesen op het toekomstige Kerkgebouw in Rotterdam Noord	275	Het kleine Pinkster Roodkapje	81
De wisselvalligheden des levens ... 243		Het levende bewijs	195
De Zusters Hulp Vereniging	281	Het Tabernakelkoor komt naar Europa	334
Dinkie Doe	239	Het Tabernakelkoor op tournee naar Europa	339
Door beproeving tot de ware Kerk van Jezus Christus	26	Houdt Uw geld rein	132
3 belangrijke lessen, die de gelijkennis van de tien maagden ons leert	341	Hun eigen circus	335
Earl J. Glade	169	Ik bezocht de Tempelgrond	52
Een Apostel uit Zion bezocht Nederland	106	Ik heb nog andere schapen	25
Een Bosfabel	79	In Memoriam Elder Matthew Cowley	67
		In mijn vader's voetstappen	313

Kinderen en tiende	313	Schaam U niet voor het Evangelie van Christus	291
Konijn Hoppie's verjaardag	273	Statistieken van de Z.H.V.	78
Kort nieuws der onderorganisaties	376	Stel het Tempelhuwelijk niet uit ...	56
Laat ons gaan in U verloren	224	Symphonie in „Geel” groot	123
Lehi in de wildernis	10, 46	Teko vindt een schat	47
Maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Here dienen	71	T' is Kerstdag	375
Mickey's zoemende vriendje	271	Toespraak door Ouderling Henry D. Moyle	41
Moed	187	Twee Zusters der Vrouwelijke Hulporganisaties van de Kerk bezoeken de Nederlandse Zending ...	181
Moederdag	139	Uit de Bundel „Adagio”	320
Moederken	160	Uittreksel van de verklaring van William H. Horner	324
Moroni's Standbeeld	192	Vergaderplaatsen in de Nederlandse Zending	63
Muziekavond te Haarlem	317	Vergiffenis, door Alice Nahon ...	256
Mijn moeder	131	Verlangen wij vermaak in het leven	120
Najaarsconferenties	302, 380	Vierde jaarverslag van „The Hollanders Genealogical Committee”	216
Niet alleen voor tijd	109	„Voor waar zeg ik U”	361
Nieuwe Apostel	155	Vrede	288
Nieuwe Raadgever in het Priesterschap van de Nederl. Zending	85	Waarom wandelen door geloof? ...	237
Onze Zonnehoek ... 15, 47, 79, 111, 139, 175, 205, 239, 271, 303, 335, 367		Waarom wij het Mormonisme verkozen	331
Operazangeres treedt op voor een talrijk gehoor te Rotterdam	185	Wat kan ik doen?	163
Op dit Kerstfeest	355	Welkom elkeen!	153
Op het Tempelplein	64	Werk voor de levenden en doden	307
Ouderling Henry D. Moyle bezoekt de Nederlandse Zending	40	Wie zal ik zenden?	223
Pasen	99	Woorden van dank voor moeder	153
Plots en onverwacht overlijden van Apostel Matthew Cowley	7	Wij zeggen U vaarwel	233
Raadgevingen betreffende het gebed	167	Zendingen in de Nederlandse Zending	141
Robbie's geschenk voor moeder ...	140	„Ziet, Ik verkondig U grote blijdschap	359

Ten tweede — De Herstelling van het Melchizedekse Priesterschap:

Kort na de Herstelling van het Aäronische Priesterschap knielden Joseph Smith en Oliver Cowdery in gebed voor hun Schepper neer

Drie van de Apostelen uit het verleden, Petrus, Jacobus en Johannes, kwamen eveneens, en bevestigden op Joseph en Oliver het Heilige Melchizedekse Priesterschap, want Jezus had hen daartoe gemachtigd. Zij schonken Joseph en Oliver eveneens de gave des Heiligen Geestes.

om meer kennis te ontvangen omtrent het Hogere Priesterschap waarvan Johannes de Doper beloofd had dat zij die zouden ontvangen. Dienovereenkomstig verschenen Petrus Jacobus en Johannes en bevestigden op hen het Heilige Melchizedekse Priesterschap. De plaats van Herstelling was tussen Harmony, Pennsylvania en Colesville, New York, aan de Susquehanna Rivier (Leer en Verbonden 120 : 20). Ongelukkigerwijs is de preciese datum niet bekend noch de omstandigheden, waaronder dit Priesterschap werd overhandigd, maar het

was waarschijnlijk eind Juni 1829. Oliver Cowdery zei, dat de Herstelling van het Priesterschap in de verslagen was opgetekend, maar dit verslag is blijkbaar weggeraakt toen de Heiligen van hun huizen uit het Oosten verdreven werden.

In bepaalde openbaringen in de Leer en Verbonden verklaart de Heer heel duidelijk dat Joseph Smith en Oliver Cowdery het Melchizedekse Priesterschap onder de handen van Petrus, Jacobus en Johannes hebben ontvangen. In Augustus 1830 zei de Heiland aan Joseph Smith dat Hij in de toekomst weer op aarde zou terugkeren om aan het Heilig Avondmaal met vele van de oude Profeten en Apostelen die in vroeger tijden op aarde geleefd hebben, deel te nemen; en toen maakte Hij definitief melding van het ontvangen van het Melchizedekse Priesterschap door Joseph Smith en Oliver Cowdery onder de handen van Petrus, Jacobus en Johannes.

Een korte aanhaling van deze openbaring luidt als volgt:

„En ook met Petrus, Jacobus en Johannes, die Ik tot u heb gezonden, door wie Ik u heb geordend en bevestigd tot Apostelen en tot bijzondere getuigen van Mijn naam, en om de sleutelen te houden van uw bediening en van de zelfde dingen die Ik hun heb geopenbaard; aan wie Ik de sleutelen van

Mijn koninkrijk heb toevertrouwd, en een bedeling van het evangelie voor de laatste dagen; en voor de volheid der tijden, waarin Ik alle dingen, zowel in de hemel als op de aarde zal bijeenbrengen.” (L. & V. 27 : 12-13).

Als dus een Heilige der Laatste Dagen gevraagd wordt, een buitengewone hoedanigheid te noemen die de Kerk van Jezus Christus bezit en in de andere kerken in de gehele wereld niet gevonden wordt en welke die Kerk het officiële stempel van de Eeuwige Vader en de Heiland geeft, dan zou het antwoord zijn, „**Het bezit het Heilige Priesterschap naar de orde van de Zoon Gods.**”

Daarom is de Kerk van Jezus Christus uniek, zijnde de enige Kerk ter aarde die werkt onder de leiding van het Heilige Melchizedekse Priesterschap.

Ten derde — Herstelling van de sleutelen van het Priesterschap

Joseph Smith en Oliver Cowdery ontvingen niet alleen het Priesterschap, maar ontvingen ook wat genoemd wordt „de sleutelen van het Priesterschap.”

Op 3 April 1836, verscheen de Heiland aan Joseph Smith en Oliver Cowdery in de Kirtland Tempel. Nadat Jezus heengegaan was, verscheen hun Mozes en bevestigde op hen de sleutelen van het zendingswerk of in de woorden van Joseph aangehaald: „...en droeg aan ons de sleutelen over van de vergadering van Israël van de vier delen der aarde en van het leiden van de tien stammen uit het Noordelijke land.”

Nadat dit visioen zich gesloten had, verscheen Elia de oude Profeet en bevestigde op hen de sleutelen van het Tempelwerk of met andere woorden gaf hij hun de macht en autoriteit „om de harten der vaders tot de kinderen te wenden en van de kinderen tot de vaders.” (Maleachi 4 : 6), verklaarde „Daarom worden de sleutelen van deze bedeling aan u overgedragen” etc. (L. & V. 110 : 16).

De Profeet Joseph Smith beschreef het inluiden van de bedeling der volheid der tijden, met het herstel van kennis, sleutelen van het Priesterschap, leerstellingen en verordeningen als volgt:

„Nu wat horen wij in het evangelie, dat wij hebben ontvangen? Een stem van vreugde! Een stem van genade van de hemel, een stem van waarheid uit de aarde; blijde tijdingen voor de doden; een stem van vreugde voor de levenden en de doden; blijde tijdingen van grote vreugde....

....En de stem van Michaël, de aartsengel; de stemmen van Gabriël en Raphaël, en van verschillende engelen van Michaël of Adam af tot op de huidige tijd, die allen hun bedeling, hun rechten, hun sleutelen, hun eer, hun majesteit en heerlijkheid en de macht van hun Priesterschap bekend maakten; zij gaven regel op regel, en gebod op gebod; hier een weinig en daar een weinig; zij gaven ons vertroosting door te spreken over hetgeen zal komen, en versterkten onze hoop!

...Want het is noodzakelijk bij het inluiden der bedeling van de volheid, welke bedeling nu wordt ingeluid, dat een gehele en volkomen vereniging, en samensmelting van bedelingen, sleutelen en machten en heerlijkheden sedert de dagen van Adam tot zelfs op te tegenwoordige tijd zou plaatsvinden, en worden geopenbaard. En niet alleen dit, maar ook hetgeen sedert de grondlegging der wereld nimmer is geopenbaard, doch voor de wijzen en voorzichtigen verborgen is gehouden, zal aan kleine kinderen en zuigelingen in deze bedeling, die van de volheid der tijden, worden geopenbaard. (L. & V. 128 : 19-21-18).

De Profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery bezaten nu het Priesterschap en de sleutelen, nodig voor de zaligheid der levenden en doden, om de Kerk en het Koninkrijk van God hier op aarde op te bouwen ter voorbereiding van de komst van Christus om te regeren als Heer der Heren en Koning der Koningen. Naar Joseph Smith verwijzend, verklaarde de Meester:

„Want hem heb ik de sleutelen der verborgenheden gegeven, en der openbaringen, die verzegeld zijn, totdat Ik daarvoor een ander in zijn plaats zal aanstellen.” (L. & V. 28 : 7).

Daarom zijn de sleutelen van het Koninkrijk van God en het Heilig Melchizedekse Priesterschap bevestigd op de President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; iedere volgende President ontvangt de zelfde sleutelen en autoriteit die op het hoofd van Joseph Smith door Hemelse boodschappers bevestigd werd.

De betekenis van de sleutelen van het Priesterschap.

Ten eerste — Betekenis van „De sleutelen van het Priesterschap”.

Er is een symbool vervat in het woord „sleutelen;” een sleutel is een instrument bestemd voor het openen en sluiten van een deur. Daarom bevatten de sleutelen van het Koninkrijk de macht waardoor het koninkrijk voor de mensen wordt opengesteld of gesloten. Met andere woorden, zijn de sleutelen van het Priesterschap dus de macht waardoor het Priesterschap voor het gebruik der mensen ten nutte gesteld is om de Kerk en Koninkrijk van God hier op aarde op te bouwen.

Ten tweede — De sleutelen door de presidentschappen gehouden.

De sleutelen zijn de leiding gevende macht welke in handen ligt van een Presidentschap. Ieder presiderende ambtenaar van het Priesterschap houdt de sleutelen van het Priesterschap die zijn bijzonder ambt in de Kerk begeleiden, en het is krachtens de sleutelen die hij draagt, dat hij bevoegd is de mensen te wijzen hoe hun Priesterschap

te gebruiken. Deze sleutelen worden hun overhandigd door de President van de Kerk. Bij het bespreken van het onderscheid tussen de sleutelen van het Priesterschap en het Priesterschap zelf, verklaarde Joseph F. Smith:

„Het Priesterschap is in het Algemeen de autoriteit de mens gegeven om in de naam van God te handelen. Iedere man die tot een rang van het Priesterschap is geordend, is tot die autoriteit gemachtigd. Maar het is noodzakelijk dat iedere handeling onder deze autoriteit ten uitvoer gebracht, op de juiste tijd en plaats en op de juiste wijze en orde geschieden. De macht deze werkzaamheden te leiden zijn de sleutelen van het Priesterschap. In hun volheid zijn de sleutelen maar in handen van een persoon te gelijk gegeven, de profeet en president van de Kerk. Hij mag een gedeelte van deze macht aan anderen overdragen, in welk geval die persoon de sleutelen draagt van dat speciale werk. Alzo dragen de president van Tempel, en de president van een district, de president van een gemeente of zending, allen de sleutelen van de werkzaamheden die in die organisatie of gemeente volbracht worden. Zijn Priesterschap wordt niet door zo'n speciale opdracht vermeerderd, want een zeventiger die resideert over een zending heeft niet meer Priesterschap dan de zeventiger die onder zijn leiding werkt en een president van een quorum heeft bijvoorbeeld niet meer Priesterschap dan een lid van dat quorum dat onder zijn leiding werkt, maar hij heeft de macht de officiële werkzaamheden die in de zending of quorum verricht worden te leiden of met andere woorden, hij houdt de sleutelen van de werkverdeling. Zo gaat het met alle vertakkingen van het Priesterschap, er moet zorgvuldig onderscheid gemaakt worden tussen algemene autoriteit en de leidinggevende autoriteit van de werkzaamheden die door die autoriteit verricht worden.“
(Joseph F. Smith, Gospel Doctrine blz. 168-169).

Ambten en roepingen in het Melchizedekse Priesterschap.

Ten eerste — Ouderlingen, Zeventigers en Hogepriesters.

Het Melchizedekse Priesterschap, de macht om in alle geestelijke zaken gezag uit te oefenen, is in drie afdelingen onderverdeeld, namelijk ouderlingen, zeventigers en hogepriesters.

Ten tweede — Ambten in het Priesterschap:

Er zijn bepaalde ambten in het Melchizedekse Priesterschap zoals Apostelen, Patriarchen, Presidenten van het Melchizedekse Priesterschaps quorums en gemeentepresidenten; ambten die dragers van het Melchizedekse Priesterschap moeten vervullen.

Deze aanstellingen worden gemaakt door de directe macht van hem die aan het hoofd van de Kerk en Koninkrijk staat, namelijk de President.

Ten derde — De President van het Melchizedekse Priesterschap.

De man die aangewezen is over het Melchizedekse Priesterschap als president te presideren en alle kerkzaken van de Kerk van Jezus Christus te leiden, draagt „De sleutelen van het Priesterschap”.

Hij is door de Heer aangewezen als de „Profeet, Openbaarder en President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en de enige die openbaringen ontvangt voor de leiding van de gehele Kerk. (Leer en Verbonden 28 : 1-16, 43 : 1-7, 132 : 7, 81 : 2).

TOESPRAAK

**GEGEVEN OP HET O.O.V. FESTIVAL TE LOS ANGELES
8 AUGUSTUS 1954**

door *W. M. Lambrechtsen*

alhier gepubliceerd als een boodschap en getuigenis
aan de Heiligen in Nederland en België.

*

Wij voelen dat wij een gezegend deel van het Huis van Israël zijn. Wij komen van de eilanden der zee, Indonesia, waar wij geboren zijn uit Hollandse vaders en Indonesische moeders.

Wij zijn van het huis van Joseph.

In onze Patriarchale zegen heeft de Heer ons beloofd, „dat wij een nageslacht zullen hebben, waar wij ons in kunnen verheugen en waar wij trots op kunnen zijn” en daar zijn zij.

Nora, in Indonesia geboren, *Wilma* in Australië, *Linda* in Holland en *David* in Amerika.

David is onze eerste zoon die onder het verbond geboren is. Wij hebben hem naar President McKay genoemd.

Veertien jaar geleden werden wij door een Protestantse Dominee in het huwelijk verbonden — „totdat de dood U scheidt.”

Wij hebben tot een Protestantse Kerk behoord en wij hebben vele andere kerken onderzocht, voordat wij met de zendelingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in aanraking kwamen.

Dat was in Amsterdam, vier jaar geleden — sinds die tijd hebben wij velen van hen gezien.

Wij hoorden hen over het Tempelhuwelijk voor TIJD en ALLE EEUWIGHEID en Tempelzegeningen spreken en wij hebben ernstig naar hun getuigenissen geluisterd — en een korte tijd daarna zijn wij gedoopt.

Genealogie is onze meest geliefde bezigheid... In 1952 gingen wij naar de April-conferentie in Salt Lake City en natuurlijk maakten wij plannen in de Tempel te trouwen. Dit was echter niet mogelijk, omdat de Tempel het Huis van de Heer is en Zijn Huis is een Huis van Orde.....

Ik was nog niet tot ouderling geordend en wij waren te kort leden van de kerk. Maar wij ontvingen wel een zegening van grote waarde — een Patriarchale Zegen, welke het begin vormde van een wonderbaarlijke rij van zegenrijke gebeurtenissen. Het was ons beloofd, dat wij de Tempel, het Huis van de Heer zouden kunnen betreden en vele andere zegeningen werden ons beloofd op voorwaarde van onze getrouwheid.

Tot dusver hebben wij alle zegeningen, die ons beloofd zijn, ontvangen. Zoals de Heer zegt: „Ik de Here ben gebonden, als gij doet, wat Ik zeg, maar doet gij niet wat Ik zeg, dan hebt gij geen belofte.” (L. & V. 82 : 10).

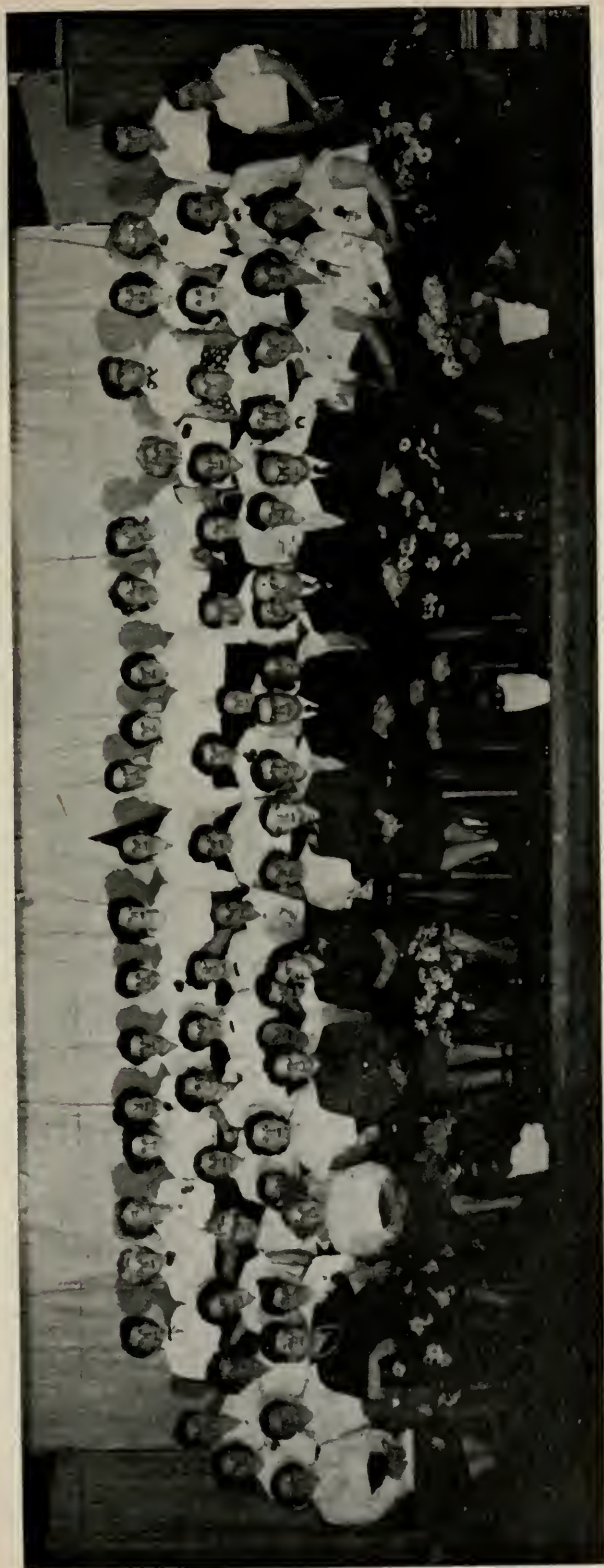
Vorig jaar November zijn wij, na door Apostel Stapley geïnterviewd te zijn, in de Tempel geweest. Daar ontvingen wij zegeningen voor een EEUWIG LEVEN en HUWELIJK en onze kinderen werden aan ons verzegeld. Wij voelen ons trots en blij, daar wij weten, dat wij hen voor tijd en eeuwigheid bij ons zullen hebben.

Deze dag en dit moment zullen wij ons ons hele leven herinneren. Het ligt boven mijn macht de rijkdom, het geluk en de glorieuze waarde van deze Tempelzegeningen, die nu de ONZE ZIJN, te beschrijven. Wij willen U onze getuigenissen geven, dat het niet bij toeval is, maar met een doel en door het werk van de zendingen, hun families en Patriarch White, dat de wil van de Heer geschiedde. Wij weten, dat President McKay een profeet van God is en dat hij een directe vertegenwoordiger van de Heer is in deze bedeling. Wij weten, dat Joseph Smith een profeet is, gekozen door de Heer, dat Jezus Christus de Zoon van God is, dat het Tempelhuwelijk en Tempelwerk essentieel is voor onze zaligheid en de zaligheid der doden — ons uiteindelijke doel, zoals de Heer het aan Moses verklaarde:

„Ziet dit is mijn werk en mijn heerlijkheid, de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.”

Moge de Heer U zegenen... en mogen onze getuigenissen bij U het verlangen opwekken U voor het Eeuwig Huwelijk voor te bereiden, bidden wij in de Naam van Jezus Christus. Amen.

De zingende moeders die zongen op de in Juni 1954 gehouden O.O.V. Conferentie te Rotterdam.

Op de voorste rij van links naar rechts:

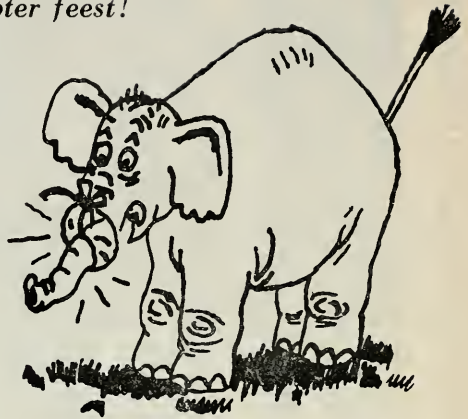
De Zusters Renste Vanderlinden, Maria Schippers, Ada S. Van Dam, Marba C. Josephson, Belle S. Spafford,
President Donovan H. Van Dam, Elder Nicholas Vanderlinden en Elder Rinze Schippers.

Zuster Belle S. Spafford en Zuster Marba C. Josephson waren de ere-gasten van de Conferentie.

*'t O.O.V. Feest van het lopend jaar
Of het goed wordt "reken maar!*

*'t Wordt naar 't schijnt een groter feest!
Dan het ooit nog is geweest!*

28, 29, 30 Mei

Begin NU Uw plannen te maken

ROTTERDAM,
Groothandelsgebouw en
Ons Nieuw Kerkgebouw

1955 O.O.V. Conferentie

President James H. Walker, een van de vooraanstaande figuren in de Kerk te Canada, is op 5 December tengevolge van een hartaanval overleden.

Hij werd op 31 Mei 1885 te Coalville, Summit County, Utah geboren, als zoon van Robert Walker en Jane Wright. Hij werd op achtjarige leeftijd gedoopt en op 16 Juni 1912 door David O. McKay tot Hogepriester geordend en op 4 Mei 1924 tot Bisschop door Stephen L. Richards. Hij heeft vele ambten in de Kerk vervuld, o.a. is hij president van de „Taylor Stake” geweest als opvolger van T. George Wood en heeft hij een zending in Nederland vervuld in de jaren 1907-1910, alwaar hij ook in 1909 zendingspresident was.

Activiteiten der Gemeenten.

DORDRECHT.

122 personen waren aanwezig in het Kerkgebouw aan de Singel te Dordrecht om Kerstfeest te vieren. Er werd intens genoten van het Kerststuk dat was ingestudeerd door de kinderen van de Zondagsschool onder leiding van de nog jeugdige Annie Kruithof.

Alle kinderen werden onthaald op sinaasappels en versnaperingen, bovendien kreeg elk kind nog een passend geschenk mee naar huis.

Een aardige attentie was dat alle kinderen nog een zakje versnaperingen kregen van het oudste lid uit de gemeente.

G. L. de Jong.

DEN HAAG.

Op 28 December heeft den Haag een Kerstprogramma verzorgd, waarvan niet anders gezegd kan worden dan dat het op een buitengewoon hoog peil stond. Het hoogtepunt van de avond was het toneelstuk „De krekel” van Charles Dickens. Men kon zich haast verbeelden beroepsspelers voor zich te zien, zo voortreffelijk was hun spel. De regie was in handen van S. Pons.

Wij verheugen ons er in dat er in Christus' Kerk ook plaats voor dergelijke gezonde en opbouwende ontspanning is.

ROTTERDAM.

Op 2 Januari werd de eerste dienst gehouden in het nieuwe Kerkgebouw te Rotterdam. Het was een feestelijk gezicht zoveel mensen aanwezig te zien in dit prachtige gebouw waarvan de fleur nog verhoogd werd door de Rotterdamse koorleden die op de met blauw leer overtrokken stoelen op het podium gezeten waren. Onder de aanwezigen bevonden zich leden van de pers, de architect, Ir. M. C. A. Meischke en de aannemer Gebr. Gerritse, met hun echtgenotes en andere vooraanstaande gasten en leden van andere gemeenten. De dienst werd geopend met het lied „Wij danken U Heer voor Profeten” en stond onder leiding van President Donovan H. Van Dam. Het orgel werd bespeeld door Elder B. L. Poelman en het openingsgebed werd gegeven door Broeder W. Panman, lid van de Haagse gemeente. Vervolgens zong het Rotterdams koor. Als eerste spreker sprak President Van Dam zijn dank uit voor de voortreffelijke medewerking die hij ondervonden heeft van de Heer Meischke en Aannemers Gebr. Gerritse, maar bovenal dankte hij onze Hemelse Vader. Hierna sprak de Heer Meischke zijn waardering uit voor de prettige samenwerking met ons Kerkgenootschap, maar speciaal toch de samenwerking met President Van Dam. De Heer Gerritse sprak eveneens zijn dank uit. Nu brak een plechtig moment aan; een schilderij door W. v. d. Does geschilderd en aangeboden aan de Kerk, werd onthuld. De voorstelling hiervan is „Joseph Smith's eerste gebed”. Het is een groots en inspirerend werk en het zal een ieder die het gebouw betreedt inspireren en de woorden van de eerste brief van Jacobus in herinnering doen brengen: „Indien iemand van U wijsheid ontbreekt dat hij ze van God begere”.

Na de onthulling speelde Elder L. S. Bowman een orgelsolo „Joseph Smith's eerste gebed”, waarna Broeder van der Does enige woorden ten uitleg van het schilderij sprak. Broeder Rinze Schippers sprak over het onderwerp „Aan de vruchten zult gij ze kennen”. Vervolgens gaf het Rotterdamse koor weer een muzikaal nummer ten gehore. Als bijzondere verrassing las President Van Dam een gelukstelegram voor van Broeder en Zuster Vanderlinden. Ook liet hij een prachtig Avondmaalstafelkleed zien, dat door Broeder en Zuster Green ten geschenke is gegeven. President Van Dam sprak ook een woord van dank uit aan de Heer Patty, die er voor gezorgd heeft, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland rechts-

persoonlijkheid verkregen heeft. Na eerst goedkeuring ontvangen te hebben van de gemeente door het opsteken der rechterhand voor zijn aanstelling als gemeentepresident, gaf Broeder C. van Sleuwen een toespraak over de Kerk dat het een prachtig gebouw was, maar dat de leden het tot een Kerk moeten maken. De dienst werd besloten met de bekendmakingen van de activiteiten die in het nieuwe gebouw zullen plaats vinden en nog enkele woorden van dank van President Van Dam, met als slotlied „De Geest Gods”. Aanwezig waren 448 personen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEHUIWD:

van Goch; Liza Christina; met Jan Hoogeboom te Rotterdam.

INGEZEGEND:

Beukhof, Anton; 7 November 1954 te Arnhem.
Beukhof, Derk Jan; 7 November 1954 te Arnhem.
Groot, Eliza Cornelia; 7 November 1954 te Amsterdam.
Mayenburg, Theodorus; 7 November 1954 te Amsterdam.
Noot, Maartje; 7 November 1954 te Den Haag.
Meerveld, Evertje; 20 November 1954 te Apeldoorn.
Meerveld, Willem; 20 November 1954 te Apeldoorn.
van der Wal, Willem Johan Jacob; 20 November 1954 te Apeldoorn.
Verrips, Ingrid Carla; 28 November 1954 te Amsterdam.
Hoole, Judith Rosita; 5 December 1954 te Amsterdam.
Pipers, Anton; 12 December 1954 te Den Haag.
Pipers, Josee; 12 December 1954 te Den Haag.

GEDOOPT:

van Voorst, Robert Lambertus; 21 November 1954 te Amsterdam.
Boot, Nicolaas Cornelis; 10 December 1954 te Den Haag.
Gall, Wessel Andries; 10 December 1954 te Den Haag.
Pons, Robin; 10 December 1954 te Den Haag.
Marda, Willem, 10 December 1954 te Den Haag.
Marda, Elisabeth Bakker; 10 December 1954 te Den Haag.
Marda, Willem Hendrik; 10 December 1954 te Den Haag.
Marda, Elisabeth Geertruida; 10 December 1954 te Den Haag.
Pipers, Joseph; 10 December 1954 te Den Haag.
Pipers, Egbertina Hooglugt; 10 December 1954 te Den Haag.

GEORDEND:

Panman, Wicher; als Ouderling 15 Juni 1954 te Den Haag.
van Zoeren, Willem; als Ouderling 9 October 1954 te Zeist.
Bults, Hendrik; als Ouderling 31 October 1954 te Nijmegen.
Boot, Nicolaas Cornelis; als Priester 24 October 1954 te Den Haag.
Pons, Simon; als Leraar 24 October 1954 te Den Haag.
Krommenhoek, Hans Herman; als Leraar 7 November 1954 te Rotterdam.
van Zoeren, Willem Otto, als Priester 14 November 1954 te Zeist.
Rosema, Tiete; als Leraar 21 November 1954 te Zeist.

OVERLEDEN:

van Tusschenbroek, Francijntje; 10 December 1954 te Rotterdam.
Romijn, Jacob, 15 December 1954 te Dordrecht.
Oollard, Maria Breugom, 18 December 1954 te Den Haag.

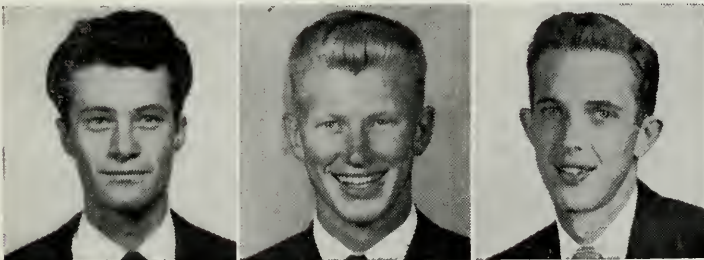
OVERGEPLAATST:

Bowman, Lawrence S.; van Alkmaar naar Gouda.
Brim, Larry H.; van Mechelen naar Ede.
Jones, Thomas D.; van Den Haag naar Mechelen.
Merrell, Dan K.; van Gouda naar Antwerpen, België als G.P.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

Steenblik, John F.; van Salt Lake City, Utah naar Den Haag.
Heninger, Gary G.; van Sunset, Utah naar Alkmaar.
van de Merwe, Frederick W.; van Salt Lake City, Utah naar Ede.

Gary G. Heninger

Frederik W. v. d. Merwe

John F. Steenblik

Rectificaties: In het Sternummer van November stond vermeld dat de toespraak van A. D. Jongkees gehouden werd in de South Twentie Ward, dit moet zijn North 13th Ward. Op de middagconferentie te Amsterdam waren niet 93, maar 193 mensen aanwezig.

GEDENKT MIJ IN UW GEBEDEN

*Gedenkt mij in Uw gebeden!
Gebeden hebben kracht:
Zij komen als stralen gegleden
door onze nacht*

*Gebeden zijn gedachten
Gedrenkt met innigheid,
Gevormd in zuivere zachte
oetmoedigheid*

*Hun mild-bewogene vrede
Geneest de eerzame pijn;
Gedenkt mij in Uw gebeden
Opdat ik geheeld moge zijn.*

Henriette Roland Holst-van der Schalk

